

Στις 28.3.2018 δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα **Πρωινός Λόγος** των Ιωαννίνων το παρακάτω άρθρο της **Αρετής Μαλάμη** με τίτλο «**Ο Δήμος προχτές δίδαξε: ΠΟΤΕ ΠΙΑ!**» σχετικά με την εκδήλωση μνήμης για τον εκτοπισμό των Εβραίων των Ιωαννίνων που διοργανώθηκε στις 25.3.2018:

«Πρέπει να συγχαρούμε τη Δημοτική μας Αρχή, για την ευαισθησία που επιδεικνύει σε θέματα ανθρωπισμού, αλληλεγγύης και πολιτισμού. Αχ Δήμαρχέ μου, ΑΝ δεν μας είχες φτιάξει κι εκείνη τη ...σκαλωσιά!! για Χριστουγεννιάτικο δέντρο, στην Πλατεία, που σε πήραμε, όλοι, και όχι άδικα, «φαλάγγι» προσωπικά θα σου έλεγα, για πάρα πολλά πράγματα, ΜΠΡΑΒΟ! Γιατί εγώ πιστεύω, και έτσι πορεύτηκα δημοσιογραφικά, πάνω από 35 χρόνια και νομίζω ότι πορεύτηκα, **ΕΥΔΟΚΙΜΑ** για την πόλη μας, αλλά και σύμφωνα με τη συνείδησή μου, με αυτόν τον ΕΝΤΙΜΟ, ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΟ τρόπο: **«Αποδίδοντας τα του Καίσαρος τω Καίσαρι, τα του Θεού τω Θεώ».**

Ποτέ δεν έκρυσα το καλό και δεν στέρησα τα ...εύσημα γι' αυτό, από ΚΑΝΕΝΑ μηδέ αυτού του μεγάλου μου ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΧΘΡΟΥ, του Ευαγγέλου ΑΒΕΡΩΦ! Ενώ καυτηρίαζα σκληρά το ΚΑΚΟ, όπου το συναντούσα στην **Εξουσία ή στη Διοίκηση**, είτε σαν ιδιοτέλεια είτε σα μέσο ψηφοθηρίας, είτε σαν ...ανεπάρκεια ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΗ και ΕΠΙΖΗΜΙΑ για τον τόπο και όπου το κακό έβλαπτε το κοινό συμφέρον ή το Δημόσιο βίο, επαινούσα το καλό, απ' όποιον και αν προέρχονταν. Και πιστεύω ότι και σ' αυτό οφείλεται και η εκτίμηση και η αγάπη, που....εισπράττω ακόμα από τον κόσμο.

Και η όποια μου κρίση ήταν πάντοτε **ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ!** Ήταν ΜΟΝΙΜΗ η φράση, στα κείμενά μου και την αρθρογραφία μου: **«Κατά την Προσωπική μας άποψη.....»** γιατί πίστευα και πιστεύω πάντοτε, πως στη Δημοκρατία **έχουμε όλοι το δικαίωμα να διαφωνούμε και να εκφράζουμε τη γνώμη μας.**

Με αυτό λοιπόν το δικαίωμα του Δημοκράτη πολίτη αυτής της Πόλης, συγχαίρω τη Δημοτική μας Αρχή για την **ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ**, να **ΤΙΜΗΣΕΙ τη μνήμη, των συμπολιτών μας Εβραίων**, που σαν προχτές πριν από 74 χρόνια, τους άρπαξαν στην κυριολεξία από τα κρεβάτια τους οι κατακτητές για να τους οδηγήσουν στα ...Κρεματόρια της Γερμανίας! Ο Δήμαρχος κ. Μπέγκας κάλεσε τον Πρόεδρο της ΜΙΚΡΗΣ μας πλέον Εβραϊκής Κοινότητας, τον καθηγητή κ. Μωϋσή Ελισάφ, να βοηθήσει με μια ομιλία του, την οποία μάλιστα, εγώ τον παρακάλεσα να δημοσιεύσει, για να μείνει **σα κείμενο ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟ**, παρακαταθήκη στην πόλη, σα κάτι ΜΟΝΑΔΙΚΟ και για τους επερχόμενους! Κάλεσε επίσης το **ΔΗΠΕΘΕ** το οποίο παρουσίασε ένα καταπληκτικό ΔΡΩΜΕΝΟ αναφορικά με την ημέρα αυτού του διωγμού των 1800 συμπολιτών μας Εβραίων, και πήραμε από τους εκλεκτούς ηθοποιούς την ΠΙΚΡΗ γεύση, του πόνου και της συμφοράς που βρήκε αυτούς τους ανθρώπους κείνη την ...αποφράδα ημέρα του 1944! Επίσης είχαν αναρτήσει μεγάλες φωτογραφίες από το Μουσικό φωτογραφικό υλικό του Δήμου. ΣΠΑΝΙΕΣ και αυτές και ένα φρικιαστικό ντοκουμέντο! Ήταν πράγματι μια εκδήλωση που σκόρπισε στους συμμετέχοντες, και ήταν αρκετοί Γιαννιώτες και ξένοι, όχι μόνο δάκρυα και ρίγη βαθιάς συγκίνησης για τον άδικο χαμό τόσων

ανθρώπων, αλλά κάπου μέσα σου βαθιά κι ένα ΠΙΚΡΟ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑΚΌ ΕΡΩΤΗΜΑ: Γιατί δεν κάναμε τίποτε, οι Χριστιανοί, σα συμπολίτες να σώσουμε ΚΑΠΟΙΟΥΣ, ΟΣΟΥΣ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ; Αλλά όπως έλεγαν και οι ίδιοι, ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΙΠΕ ΚΑΝΕΙΣ ΟΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΑΜΕ. Φαίνεται πως ούτε το ήξερε ούτε το υποπτεύονταν κανείς. Οι Γερμανοί τους είχαν βάλει και τους Εβραίους, ακόμη, στον ύπνο. Άλλωστε, ποιος μπορούσε να φαντασθεί τόση, αυτή τη θηριωδία; Όμως εδώ ακούστηκε ο υπέροχος λόγος του ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!!, του ΣΠΟΥΔΑΙΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ!! Του ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΥ και ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΑΤΟΥ για την πόλη μας ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΝΔΡΟΣ! του κ. ΕΛΙΣΑΦ, ο οποίος είπε κάτι που απαλλάσσει όλους από όποια αγωνία τυχόν ευθύνης. Μία, είπε, η ευθύνη όλων μας: ΝΑ ΜΗΝ ΓΙΝΕΙ ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΚΟ!

Η προχτεσινή λοιπόν Δημοτική εκδήλωση, ΔΥΟ σκοπούς είχε και υπηρέτησε: **ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΩΝ ΜΑΣ ΕΒΡΑΙΩΝ και ΤΟ ΠΟΤΕ ΠΙΑ! ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΖΩΗΣ, ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ".**